

Arta vorbește cu noi o miniserie de dragul artei

un proiect
ASOCIAȚIA
CULTURALĂ
PATRIMONIU
PENTRU
VIITOR

partener **didactic.ro**
CANCELARIA NAȚIONALĂ
un proiect Intuitext

Episodul 2

Margarita - Francesca

Las Meninas

Autor: Diego Velázquez

1656

Tehnica: ulei pe pânză; dimensiune tablou: 318 x 276 cm

Localizare: Muzeul Prado, Madrid

Margarita: Psst!

Francesca: Pe mine mă strigi?

M: Da, pe tine. Aș vrea să te cunosc puțin, ești prima care trece azi prin sala mea.

F: Bună, sunt Francesca Ferrari, locuiesc în Buenos Aires și e prima mea vizită la Madrid. Am venit în tabără cu școala, am aproape 12 ani.

M: Ce plăcut, domnișoară! Eu nu am fost niciodată într-o tabără și nici nu am avut colegi de școală. De fapt, nu am mers propriu-zis la școală cum mergi tu.

F: Și atunci cum ai învățat lucruri?

M: De acasă...

F: Unde e casa ta?

M: Acum, e aici la Prado, dar a fost și la Palatul Escorial și la Alcázar din Madrid, unde este actualul Palat Regal.

F: Aha. Ești o prințesă?

M: Da, sunt fiica cea mare a regelui Filip al IV-lea al Spaniei și a Mariane de Austria. Numele meu e Margarita Teresa. De aceea mi se mai spune și Infanta. Înseamnă același lucru. Tu mai ai frați sau surori?

F: Nu, sunt singură la părinți.

M: Și tu ești o Infanta în familia ta.

F: Cele din dreapta și stânga ta sunt surorile tale, atunci?

M: Nu, sunt domnișoarele mele de onoare. Aveam la Curte așa ceva. Îmi țineau companie zi de zi și mă ajutau cu diverse lucruri. Chiar acum María Agustina Sarmiento îmi întinde niște apă să beau. În stânga mea e Isabel de Velasco. Ea tocmai face o reverență. Lor li se mai spune și menine. De aici și numele tabloului meu, dacă ai apucat să citești eticheta.

F: Înțeleg. Sunt prietenele tale.

M: Da, ai putea spune asta.

F: Și atunci de ce face Isabel o reverență?

M: E pentru părinții mei.

F: Părinții tăi? Sunt și ei aici?!

M: Privește în planul din fundalul imaginii. Vezi acea oglindă? Acolo sunt reflectate chipurile lor. Când au fost pictați ei stăteau cam unde stai tu acum. Atât ei cât și tu vedeți aceleași lucruri, așezate la fel.

F: Ei au fost pictați? Nu tu?

M: E complicat, dar cu toții am fost pictați în același timp și încăpem în aceeași pictură.

F: Mi se pare foarte ciudat. Eu credeam că domnul din stânga voia să te picteze pe tine. Și începusem să mai cred că tu tocmai ce te opriseși din pozat pentru a bea apă. Încercam chiar să-mi imaginez cum arată pânza pictorului de pe șevalet și dacă e inclus și cățelul într-un colț.

M: Ha ha ha! Nu ar fi fost imposibil să fie așa, și eu am picturi în care apar doar eu. Dar aici, nu e cazul. Părinții mei pozau stând în picioare pentru Maestro Diego Velázquez, domnul înalt din dreapta mea, cum bine ai observat. Pentru că nu-i văzusem pe ai mei nici cu o zi înainte, eu și alaiul meu am decis să mergem să-i vizităm în atelierul pictorului. Iar ceea ce a ieșit e ca o surprindere a momentului, ca și cum ai face o poză unor persoane pe neașteptate. Adevărul e ca sunt puține picturi vechi de acest fel.

F: Așadar, autorul picturii este Diego Velázquez. Nu am mai văzut picturi în care autorul să fie inclus și să nu fie vorba de un autoportret.

M: Într-adevăr, ai observat foarte bine, acesta nu este doar un autoportret, este mai degrabă o scenă de gen. Noi suntem înfățișați complet, în hainele noastre normale, în ipostazele noastre firești. Poți să documentezi aspecte ale vieții noastre pornind de la ceea ce poți observa în imagine. De exemplu, vestimentația de secol XVII.

F: Chiar remercasem rochia ta. Seamănă cu rochia mea pe care am purtat-o acum doi ani la Prima Comuniune.

M: Și mie îmi place foarte mult. Deși nu prea aveam voie, o luam la fugă uneori, pentru că îmi plăcea foșnetul mătășii.

F: Da, mă mai jucam și eu așa. Spune-mi, te rog, toate picturile lui Diego Velázquez sunt așa?

M: Nu, nu sunt toate așa. Dar el tot rămâne un artist foarte original, chiar dacă e și pictor de Curte. El a fost în Italia, o călătorie pentru inspirație care era necesară. L-a cunoscut și pe Rubens, alt pictor foarte talentat și cunoscut, și a fost impresionat de stilul său de a picta. Dar Diego era totodată preocupat să arate lucrurile așa cum sunt ele. Iar aceste două lucruri combinate au dus la apariția picturii mele.

F: Parcă spuneai că e pictura părinților tăi.

M: Ai dreptate, m-ai prins. Dar pentru că multă lumină cade pe chipul meu și tot sunt în centrul imaginii, atât eu, cât și părinții mei suntem personaje principale. Ți-am mai spus, aceasta nu e o pictură obișnuită.

F: Dacă e multă lumină pe chipul unui personaj, într-o pictură, înseamnă că e cel mai important?

M: De obicei, da.

F: Cum se face lumina aceasta într-o pictură?

M: Cu mare măiestrie și răbdare. Dar în principiu, e vorba despre folosirea unor culori mai deschise în comparație cu celelalte. Astfel, se obține un efect luminos.

F: Și ce înseamnă pictor de Curte?

M: E ceva asemănător cu un fotograf oficial. Sarcina lui principală a fost să picteze portrete de-ale tatălui meu și de-ale altor persoane importante.

F: Dar el e spaniol?

M: Da, s-a născut la Sevilla.

F: Ce bine! Urmează să mergem cu clasa și acolo, peste exact două zile. Dar spune-mi, tu ai rămas în Spania, sau ai călătorit și tu?

M: Eu m-am mutat. Am plecat din Spania la 15 ani, adică în 1666, după ce a murit tatăl meu, și m-am dus în Austria. Eram deja logodită. În același an m-am măritat cu Leopold I, Împărat Roman.

F: Împărat Roman??!! Ei nu trăiseră în Antichitate?!

M: Este vorba despre Sfântul Imperiu Roman din Europa Centrală. Vrei să-ți povestesc despre asta?

F: Nu pot acum să te mai ascult, Doña Lucia sigur mă caută deja, că m-am separat de grup.

M: Profesoara ta, nu? Sper că ai să revii și sper să-ți placă și la Sevilla.

F: Mi-aș dori să revin. Tu ai vrut să mă cunoști pe mine, dar te-am cunoscut mai mult eu pe tine.

M: Nu-ți face probleme, eu mai stau muuult timp pe aici, putem să reluăm povestea oricând, mai târziu vei avea și tu mai multe să-mi spui.

F: Ai dreptate. Pe curând!

M: Rămâi cu bine, Francesca!

Timp de reflecție

1. Câți ani avea *Infanta* când a fost pictată scena?

2. Analizează pânză pe care o are pictorul în față. Privește cu atenție și șevaletul. Crezi că pânza la care lucra avea o dispunere verticală sau orizontală?

3. Identifică toate sursele de lumină din acest tablou. Compară cu sursele de lumini din locul în care de afli.

4. Folosind internetul, identifică în ce ordin fusese pictorul primit. la crucea roșie ca punct de referință.

